

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2017. szeptember 7.*

„Előzetes döntéshozatal – Gépjármű-felelősségbiztosítás – 72/166/EGK irányelv – 84/5/EGK irányelv – 90/232/EGK irányelv – A gépjármű utasaként utazó házasátarsa halálát okozó balesetért felelős vezető – A balesetért felelős vezető anyagi kárának megtérítését kizáró nemzeti jogszabály”

A C-506/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunal da Relação do Porto (portói fellebbviteli bíróság, Portugália) a Bírósághoz 2016. szeptember 26-án érkezett, 2016. július 7-i határozatával terjesztett elő az előtte a

José Joaquim Neto de Sousa

és

az **Estado português**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök, A. Arabadjiev (előadó) és S. Rodin bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az Estado português képviselőjében M. E. Duarte Rodrigues,
- a portugál kormány képviselőjében L. Inez Fernandes, M. Figueiredo és S. Jaulino, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében P. Costa de Oliveira és K.-P. Wojcik, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

* Az eljárás nyelve: portugál.

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2005. május 11-i 2005/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2005. L 149., 14. o.) módosított, a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1983. december 30-i 84/5/EGK második tanácsi irányelv (HL 1984. L 8., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 3. o.; a továbbiakban: második irányelv), valamint a gépjárműhasználattal kapcsolatos polgári jogi felelősség biztosítására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1990. május 14-i 90/232/EGK harmadik tanácsi irányelv (HL 1990. L 129., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 249. o.; a továbbiakban: harmadik irányelv) értelmezésére irányul.
- 2 Ezt a kérelmet a José Joaquim Neto de Sousa által az Estado Portuguêsel (portugál állam) szemben, az uniós jog Supremo Tribunal de Justiça (legfelsőbb bíróság, Portugália) felrható állítólagos megsértésének tárgyában indított jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/103/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 263., 11. o.) hatályon kívül helyezte a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra és a biztosítási kötelezettség ellenőrzésére vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1972. április 24-i 72/166/EGK tanácsi irányelvet (HL 1972. L 103., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet 10. o.; a továbbiakban: első irányelv), valamint a második és harmadik irányelvet. Mindazonáltal, tekintettel az alapügy tényállásának megvalósulási időpontjára, a hatályon kívül helyezett irányelveket kell figyelembe venni.
- 4 Az első irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében:
„[...] [M]inden tagállam időben megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy a saját területén nyilvántartásba vett [helyesen: rendszerint a saját területén üzemben tartott] gépjárművek rendelkeznek [helyesen: rendelkezzenek] gépjármű-felelősségbiztosítással. A fedezett felelősség mértékét és a fedezet feltételeit ezen intézkedések alapján kell meghatározni.”
- 5 A második irányelv 1. cikkének (1) bekezdése ekként rendelkezett:
„A[z első] irányelv 3. cikk (1) bekezdésében említett biztosítás kötelezően mind az anyagi kárt, mind pedig a személyi sérülést fedezi.”
- 6 Az említett irányelv 3. cikkének a szövege a következő volt:
„Baleset esetén a biztosított személy, sofőr vagy bármely más, a magánjog értelmében felelős személy családtagjai, akik felelőségét az 1. cikk (1) bekezdésében említett biztosítás fedezi, a családi kapcsolatra való hivatkozással a személyi sérülés vonatkozásában nincsenek automatikusan kizárva a biztosítás köréből.”
- 7 A harmadik irányelv 1. cikke szerint:
„[...] A[z első] irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében említett biztosítás a gépjármű vezetője kivételével kiterjed valamennyi utasnak a gépjárműhasználatból eredő személyi sérülésével kapcsolatos felelősségre.

[...]”

A portugál jog

- 8 Az 1994. május 19-i Decreto-Lei n° 130/94 (130/94 rendelettvény) által módosított, 1985. december 31-i Decreto-Lei n° 522/85 – Seguro Obrigatório de Responsabilidade Civil Automóvel (a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 522/85 rendelettvény; a továbbiakban: 522/85 rendelettvény) 7. cikke (1) bekezdése értelmében ki kell zárni a gépjármű használatával kapcsolatban felmerülő polgári jogi felelősséget fedező kötelező felelősségbiztosítás (a továbbiakban: kötelező felelősségbiztosítás) köréből a biztosított gépjármű vezetőjét ért személyi sérülésekből eredő károkat.
- 9 Az 522/85 rendelettvény 7. cikke (3) bekezdése értelmében, többek között, a biztosított gépjárművezető házastársának baleset miatt bekövetkező halála esetén ki kell zárni bármely nem anyagi kártérítésből a gondatlanságból bekövetkezett balesetért felelős személyt.
- 10 A polgári törvénykönyv 483. cikke értelmében az, aki szándékosan vagy gondatlanul jogellenesen megsérti harmadik személy jogát, az e jogsértésből eredő károkat köteles a károsultnak megtéríteni.
- 11 E törvénykönyv 495. cikke (3) bekezdése értelmében halál vagy testi sérülés esetén azok a személyek, akik a károsulttal szemben tartásdíjra tarthatnak igényt, vagy akik a károsulttól természetbeni juttatásban részesülnek, jogosultak kártérítésre.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 12 2005. december 3-án közlekedési baleset történt Paredesben (Portugália), a Zurich biztosítótársaságnál biztosított J. J. Neto de Sousa által vezetett gépjármű, valamint egy másik gépjármű között. A baleset bekövetkezéséért J. J. Neto de Sousa felelősségét állapították meg, aki elvesztette a gépjárműve fölötti uralmát. A gépjármű utasa volt A. C. da Rocha Carvalho, J. J. Neto de Sousa felesége, aki a szóban forgó baleset következtében életét veszítette.
- 13 J. J. Neto de Sousa keresetet indított a Tribunal Judicial de Paredes (paredesi elsőfokú bíróság, Portugália) előtt a Zurich ellen, kérve, hogy kötelezzék a biztosítótársaságot 335 700 euró késedelmi kamattal megnövelt összeg megfizetésére, a 2005. december 3-i baleset következtében bekövetkezett anyagi kár és személyi sérüléssel okozott kár megtérítése címén. J. J. Neto de Sousa többek között arra hivatkozott, hogy az 522/85 rendelettvény 7. cikke (3) bekezdése nem zárja ki a balesetet okozó vétkes személy kártérítését.
- 14 A Tribunal Judicial de Paredes (paredesi elsőfokú bíróság) elutasította J. J. Neto de Sousa keresetét azon részében, amelyben az az anyagi kár megtérítésére irányult, azzal az indokkal, hogy ez a bíróság nem tudta, hogy J. J. Neto de Sousa mekkora jövedelemmel rendelkezik, milyen kiadások és költségek terhelik, és az elhunyt milyen mértékben járult hozzá vagy járult volna hozzá a házastárs háztartásához. E bíróság ugyancsak elutasította a keresetet azon részében, amelyben az a nem anyagi kár megtérítésére irányult, azzal az indokkal, hogy az 522/85 rendelettvény 7. cikke (3) bekezdése kizárja e kár megtérítését.
- 15 J. J. Neto de Sousa kizárólag az anyagi kártérítést illetően nyújtott be fellebbezést a Tribunal da Relação do Porto (portói fellebbviteli bíróság, Portugália) elé. E bíróság elutasította a fellebbezést, lényegében megállapítva, hogy J. J. Neto de Sousa nem jogosult kártérítésre, mivel ő vezette a gépjárművet, amelyben a felesége utazott, és felelős volt a bekövetkezett balesetért, amelyben a felesége életét veszítette.

- 16 J. J. Neto de Sousa fellebbezést terjesztett a Supremo Tribunal de Justiça (legfelsőbb bíróság) elé, megismételve az álláspontját, miszerint az 522/85 rendelettvény nem zárja ki a vétkes vezető által a baleset következtében elhunyt házastárs halála miatt bekövetkezett anyagi kár megtérítését, és arra hivatkozott, hogy a balesetben érintett gépjárműben utazó felesége halálával okozott anyagi kár megtérítésének elutasításával a Tribunal da Relação do Porto (portói fellebbviteli bíróság) megsértette e rendelettvény 7. cikke (3) bekezdését. J.J. Neto de Sousa ugyancsak kérte e bíróságtól, hogy az EUMSZ 267. cikk alapján előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesszen a Bíróság elé annak megállapítása végett, hogy a második és harmadik irányelv rendelkezései tiltják-e az ilyen kár megtérítését.
- 17 A Supremo Tribunal de Justiça (legfelsőbb bíróság) elutasította a fellebbezést. E bíróság lényegében megállapította, hogy J.J. Neto de Sousa kártérítés iránti jogára a polgári törvénykönyv 495. cikke (3) bekezdése, valamint e törvénykönyv 483. cikke irányadó, valamint hogy e jog a kártérítési követeléssel élő személy, és nem az elhunyt személy „jogi szférájában” keletkezik, és hogy vétkes magatartásával J.J. Neto de Sousa saját maga sértette meg az őt megillető jogok egyikét. Ez a bíróság úgy ítélte meg, hogy a *sibi imputet* elvének megfelelően, a polgári törvénykönyv 495. cikke (3) bekezdésében foglalt jogra nem hivatkozhat az, aki egyedül felelős annak a balesetnek a bekövetkezéséért, amely az általa vezetett gépjárműben utazó feleségének a halálához vezetett, és ennek következtében J.J. Neto de Soutát nem illeti meg kártérítés.
- 18 Az előzetes döntéshozatalra történő utalásra vonatkozó kérelmet illetően a Supremo Tribunal de Justiça (legfelsőbb bíróság) lényegében úgy ítélte meg, hogy a második és harmadik irányelv határozza meg a kötelező felelősségbiztosítás rendszerét azzal, hogy a tagállamokra bízta a polgári jogi felelősség szabályrendszerének kidolgozását, és bár az utasokat illetően ez a rendszer bizonyos mértékben hatással van a nemzeti jogra, az 522/85 rendelettvény rendelkezései nem zárják ki a polgári törvénykönyv 495. cikke (3) bekezdése által rendezett nemzeti felelősségbiztosítási rendszer alkalmazását.
- 19 J. J. Neto de Sousa újabb, megállapítás iránti rendes keresetet indított a Tribunal da Comarca do Porto Este (Penafiel) (kelet-portói kerületi bíróság [Penafiel], Portugália) előtt a portugál állam ellen, kérve, hogy ez utóbbit kötelezzék 245 700 euró, késedelmi kamattal növelt összeg megfizetésére kártérítés címen amiatt, hogy a fellebbezésének az elutasításával a Supremo Tribunal de Justiça (legfelsőbb bíróság) tévesen alkalmazta a jogot, és ebből neki kára keletkezett.
- 20 Minthogy a Tribunal da Comarca do Porto Este, Penafiel) (kelet-portói kerületi bíróság [Penafiel]) elutasította J.J. Neto de Sousa keresetét, ez utóbbi fellebbezést nyújtott be a Tribunal da Relação do Portohoz (portói fellebbviteli bíróság), többek között arra való hivatkozással, hogy a Supremo Tribunal de Justiça (legfelsőbb bíróság) tévesen értelmezte a második irányelv 3. cikkét, valamint a harmadik irányelv 1. cikkét, amelyek a vezetőn kívüli, a gépjárműben utazó utasok számára biztosítják a közúti baleset károsultjaiként elszenvedett személyi sérülések megtérítését, továbbá, hogy nem tett eleget az EUMSZ 267. cikkből eredő kötelezettségének. J.J. Neto de Sousa ugyancsak kérte a Tribunal da Relação do Portót (portói fellebbviteli bíróság), hogy az EUMSZ 267. cikk alapján terjessze a Bíróság elé a jelen ítélet 16. pontjában szereplő kérdést.
- 21 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a Supremo Tribunal de Justiça (legfelsőbb bíróság) határozata nem arra irányult, hogy az elhunyt utast megilleti-e kártérítés, hanem arra, hogy J.J. Neto de Sousa gyakorolhatja-e a kártérítés iránti jogát, figyelembe véve, hogy ő okozta a balesetet. A kérdést előterjesztő bíróság úgy ítéli meg, hogy annak megállapítása végett, hogy a Supremo Tribunal de Justiça (legfelsőbb bíróság) mellőzhette-e az előzetes döntéshozatal iránti kérelem Bíróság elé terjesztését, először is meg kell vizsgálni, hogy az előtte hivatkozott uniós jogi rendelkezések világosak és egyértelműek-e.

- 22 E körülmények között a Tribunal da Relação do Porto (portói fellebbviteli bíróság) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Ellentétes-e a [második és harmadik irányelv] rendelkezéseivel az, hogy a nemzeti szabályozás előírja a balesetért felelős vezetőnek a gépjárműben utazó házastársa halálával bekövetkező anyagi kárainak a megtérítését, a [522/85 rendelettvény] 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 23 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttműködési eljárás keretében a Bíróság feladata, hogy a nemzeti bíróságnak az előtte folyamatban lévő ügy eldöntéséhez hasznos választ adjon. Ennek érdekében adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia a feltett kérdéseket. Emellett a Bíróság arra kényszerülhet, hogy figyelembe vegyen olyan uniós jogi normákat, amelyekre a nemzeti bíróság kérdése megfogalmazásakor nem hivatkozott (2017. február 1-jei Município de Palmela ítélet, C-144/16, EU:C:2017:76, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 24 A jelen esetben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az ítéletben, amely állítólag tévesen értelmezte a második és harmadik irányelv rendelkezéseit, a Supremo Tribunal de Justiça (legfelsőbb bíróság) úgy ítélte meg, hogy az alkalmazandó portugál jog, és különösen a polgári törvénykönyv 483. és 495. cikkének (3) bekezdése nem teszi lehetővé, hogy J. J. Neto de Sousa számára megtérüljen az általa kért kártérítést.
- 25 E körülmények között úgy érdemes értelmezni a feltett kérdést, mint amely arra irányul, hogy a kötelező felelősségbiztosítás tárgyában létező uniós szabályozást úgy kell-e értelmezni, mint amellyel ellentétes azon nemzeti jogszabály, amely kizárja a gépjárművezető jogát arra, hogy a házastársa halála miatt bekövetkezett anyagi kára megtérítését követelje abban az esetben, ha a vezető vétkessége megállapítható azon közúti balesettel kapcsolatban, amelynek következtében a gépjárműben utazó házastársa életét vesztette.
- 26 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az első és a második irányelv preambulumból kitűnik, hogy ezen irányelvek célja az, hogy egyrészt szabad mozgást biztosítsanak a rendszerint az Unió területén üzemben tartott járműveknek és utasaiknak, másrészt – függetlenül attól, hogy az Unión belül hol történt a baleset – hasonló elbánást biztosítsanak az ilyen gépjárművek által okozott balesetek károsultjainak (2011. június 9-i Ambrósio Lavrador et Olival Ferreira Bonifácio ítélet, C-409/09, EU:C:2011:371, 23. pont; 2012. október 23-i Marques Almeida ítélet, C-300/10, EU:C:2012:656, 26. pont).
- 27 A második és a harmadik irányelv által kiegészített első irányelv kötelezővé teszi a tagállamok számára annak biztosítását, hogy a rendszerint a saját területükön üzemben tartott gépjárművek rendelkezzenek gépjármű-felelősségbiztosítással, és meghatározza többek között azon kártípusokat és harmadik fél károsultakat, amelyekre és akikre a biztosításnak ki kell terjednie (2012. október 23-i Marques Almeida ítélet, C-300/10, EU:C:2012:656, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 28 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy a harmadik feleknek okozott kárt fedező gépjármű-felelősségbiztosítási kötelezettség eltér e károknak a biztosított felelősségbiztosítása alapján történő megtérítésének mértékétől. Amíg ugyanis az előbbi az uniós szabályozás határozza meg és garantálja, addig az utóbbi lényegében a nemzeti jog szabályozza (2011. március 17-i Carvalho Ferreira Santos ítélet, C-484/09, EU:C:2011:158, 31. pont; 2012. október 23-i Marques Almeida ítélet, C-300/10, EU:C:2012:656, 28. pont).

- 29 E tekintetben a Bíróság már megállapította, hogy az első, a második és a harmadik irányelv tárgyából és szövegéből az következik, hogy ezek nem a tagállamok felelősségbiztosítási rendszereinek harmonizálására irányulnak, és hogy az uniós jog jelenlegi állapotában a tagállamok továbbra is szabadon meghatározhatják a gépjárműbalesetekből eredő károkra alkalmazandó felelősségbiztosítási rendszert (2012. október 23-i Marques Almeida ítélet, C-300/10, EU:C:2012:656, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 30 Következésképpen a tagállamok kötelesek biztosítani, hogy a nemzeti joguk alapján alkalmazandó gépjárműhasználattal kapcsolatos polgári jogi felelősség a fent említett három irányelv rendelkezéseinek megfelelő biztosítással legyen fedezve (2012. október 23-i Marques Almeida ítélet, C-300/10, EU:C:2012:656, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 31 A tagállamok továbbá az ezen a területen fennálló hatásköreiket az uniós jog tiszteletben tartása mellett kötelesek gyakorolni, és a gépjárműbalesetekből eredő károk megtérítésére vonatkozó nemzeti rendelkezések nem akadályozhatják az első, a második és a harmadik irányelv hatékony érvényesülését (lásd ebben az értelemben: 2012. október 23-i Marques Almeida ítélet, C-300/10, EU:C:2012:656, 31. pont).
- 32 A Bíróság már kifejtette, akadályozná az említett irányelvek hatékony érvényesülését, ha valamely – általános és absztrakt szempontok alapján meghatározott – nemzeti szabályozás kizárólag a károsult károkozásban való közrehatása alapján kizárná vagy aránytalanul korlátozná a károsult kötelező gépjármű-felelősségbiztosításon alapuló kártérítési jogát (2011. június 9-i Ambrósio Lavrador et Olival Ferreira Bonifácio ítélet, C-409/09, EU:C:2011:371, 29. pont; 2012. október 23-i Marques Almeida ítélet, C-300/10, EU:C:2012:656, 32. pont).
- 33 Mindazonáltal, az alapügyben meg kell állapítani, hogy J. J. Neto de Sousa kártérítés iránti jogát nem a gépjárműhasználattal kapcsolatos polgári jogi felelősségre kiterjedő fedezetnek a felelősségbiztosításra irányadó rendelkezések által történő korlátozása érinti, hanem a polgári jogi felelősségre alkalmazandó nemzeti szabályozás.
- 34 Az alapeljárás tárgyát képező nemzeti jogszabály ugyanis a Supremo Tribunal de Justiça (legfelsőbb bíróság) értelmezésében kizárja a közúti baleset okozásában vétkes gépjárművezető kártérítési jogát az e baleset következtében bekövetkezett saját kára tekintetében.
- 35 E szabályozás tehát nem olyan jellegű, amely korlátozza a biztosított felelősségbiztosításának terjedelmét a harmadik személyeknek okozott károk tekintetében (lásd analógia útján: 2012. október 23-i Marques Almeida ítélet, C-300/10, EU:C:2012:656, 35. pont).
- 36 E feltételek mellett meg kell állapítani, hogy az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozás nem érinti az uniós jogban arra vonatkozóan szereplő garanciát, hogy az alkalmazandó nemzeti jogban meghatározott gépjármű-felelősségre az első, a második és a harmadik irányelvnek megfelelő biztosítás nyújtson fedezetet (lásd analógia útján: 2012. október 23-i Marques Almeida ítélet, C-300/10, EU:C:2012:656, 38. pont).
- 37 E megállapítást nem kérdőjelezi meg az a tény, hogy a J. J. Neto de Sousa által bekövetkezett anyagi kár a baleset idején az általa vezetett gépjárműben utazó felesége halálából ered. A kérdést előterjesztő bíróság által biztosított információ ugyanis mintha arra utalna, hogy az alapügy nem a balesetben érintett gépjárműben megsérült utas kárának, hanem a baleset bekövetkezéséért felelős vezető kárának a megtérítésére irányul.
- 38 A fenti megállapításokra tekintettel az előterjesztett kérdést úgy kell megválaszolni, hogy az első, második és harmadik irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan nemzeti jogszabály, amely kizárja a gépjárművezető jogát arra, hogy a házasátarsa halála miatt bekövetkezett

anyagi kára megtérítését követelje abban az esetben, ha a gépjárművezető vétkessége megállapítható azon közúti balesettel kapcsolatban, amelynek következtében a gépjárműben utazó házastársa életét veszítette.

A költségekről

- 39 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

A tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra és a biztosítási kötelezettség ellenőrzésére vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1972. április 24-i 72/166/EGK tanácsi irányelvet, a 2005. május 11-i 2005/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1983. december 30-i 84/5/EGK második tanácsi irányelvet, valamint a gépjárműhasználattal kapcsolatos polgári jogi felelősség biztosítására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1990. május 14-i 90/232/EGK harmadik tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan nemzeti jogszabály, amely kizárja a gépjárművezető jogát arra, hogy a házastársa halála miatt bekövetkezett anyagi kára megtérítését követelje abban az esetben, ha a vezető vétkessége megállapítható azon közúti balesettel kapcsolatban, amelynek következtében a gépjárműben utazó házastársa életét veszítette.

Aláírások